

30 Νοεμβρίου 2018

Γάνου και Χώρας Αμφιλόχιος: Ο Όσιος Αμφιλόχιος είναι ένα δώρο του Θεού.

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Πολυμέσα - Multimedia](#)

Αγαπούσε και πονούσε για κάθε μερίδα ανθρώπων. Ήταν πολύ ευαίσθητος και ευγενής άνθρωπος. Πολύ αυστηρός στον εαυτό του, πολύ επιεικής στους ανθρώπους που εξομολογούνταν σε αυτόν.

Αφιέρωμα στον νέο Άγιο της Ορθόδοξης Εκκλησίας, τον Όσιο Αμφιλόχιο Μακρή, τον Πάτμιο, πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Κυριακή 18 Νοεμβρίου.

Ο Δρ. Θεολογίας, Μουσικολόγος και Συγγραφέας κ. Ηλίας Λιαμής, φιλοξένησε τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γάνου και Χώρας (πρ. Νέας Ζηλανδίας) κ. Αμφιλόχιο Τσούκο και συζήτησαν για τον νέο Άγιο της Εκκλησίας μας.

Ο Σεβ. κ. Αμφιλόχιος εργάστηκε ιεραποστολικά στα Δωδεκάνησα, υπήρξε Ηγούμενος στην Ιερά Μονή Αρχαγγέλου Θάρρι Ρόδου, ιδρυτής του ομώνυμου τηλεοπτικού Σταθμού, πνευματικός πατέρας πολλών αδελφοτήτων, διακόνησε την εξωτερική Ιεραποστολή στην Αφρική ως Αρχιμανδρίτης στην Κένυα, στην Τανζανία και στο Ζαΐρ και ως Μητροπολίτης δεκατρία χρόνια στη Νέα Ζηλανδία.

Ο Σεβασμιώτατος, έχοντας την εμπειρία της γνωριμίας με τον Γέροντα Αμφιλόχιο, υπογράμμισε πως ο Άγιος, ήταν άνθρωπος του Θεού, έζησε κατά Θεόν, έτσι όπως ο Θεός θέλει ο καθένας μας να ζει.

Εφάρμοσε τρία πράγματα στη ζωή του, συνέχισε. Την καθαρότητα της ζωής. Ήταν καθαρός στην ψυχή και το σώμα από μικρό παιδί, μέχρι που έκλεισε τα μάτια του

σε αυτήν τη ζωή.

Κι επειδή ήταν καθαρός, μπορούσε να συλλαμβάνει τις θείες ελλάμψεις της χάριτος του Θεού.

«Ο Γέροντας με μεγάλο ζήλο και αποφασιστικότητα, αγωνίστηκε να αγαπήσει τον Θεό. Όλα όσα έκανε απέβλεπαν σε αυτόν τον στόχο, να αγαπήσει πραγματικά τον Θεό.

Και να αγαπήσει και τον συνάνθρωπο του. Διότι είναι θέλημα κι εντολή του Θεού, να αγαπούμε όχι μόνον αλλήλους, τους οικείους της πίστεως, αλλά κάθε άνθρωπο, ακόμα και τους εχθρούς μας.»

Ο Γέροντας καθάρισε με τους αγώνες του και τις προσευχές του, τον εαυτό του, τόνισε ο Σεβασμιώτατος.

Αγαπούσε τον Θεό κι ο νους του ήταν συνέχεια στραμμένος σε Αυτόν. Η νοερά προσευχή ήταν η δεύτερη αναπνοή του.

Αλλά για να φτάσει σε αυτό το σημείο, έκανε αγώνα εναντίον των παθών.

Εκείνο λοιπόν που τον κρατούσε ήταν κυρίως η προσευχή, η ταπείνωση και η αγάπη.

Προσπαθούσε να μιμείται τον Κύριο στην πραότητα και την ταπείνωση. Είχε το χάρισμα της πραότητας και της καλοσύνης. Στο πρόσωπο του διανθιζόταν ένα ευγενικό και πηγαίο χαμόγελο αγάπης και καλοσύνης.

«Όποιος τον πλησίαζε για να μιλήσει μαζί του, να τον ακούσει και κυρίως να εξομολογηθεί, αιχμαλωτιζόταν από αυτήν την ωραία εμφάνιση του Γέροντα.

Μόνο και να τον έβλεπε κάποιος, αναπαυόταν η ψυχή του, αισθανόταν μια ανακούφιση, μια αγαλλίαση, μια ασφάλεια.

Αυτό το ένιωθαν ειδικά οι μαθητές της Πατριάδος Εκκλησιαστικής Σχολής όπου ο Γέροντας ήταν πνευματικός.»

Κι όσοι είχαν το προνόμιο και την ευλογία να φοιτούν σε αυτό το φυτώριο του Γένους, τότε που ζούσε ο Γέροντας, ενθουμούνται τι σήμαινε να βρεθεί κανείς μπροστά του εξομολογούμενος.

Και έτσι με τους αγώνες του, κατάφερε να γίνει δοχείο του Αγίου Πνεύματος και να αποκτήσει τα χαρίσματα που στολίζουν και ομορφαίνουν την ζωή.

Συνεχίζοντας ο Σεβασμιώτατος σημείωσε πως με το μυστήριο της εξομολογήσεως, ενέπνευσε στις ψυχές των χριστιανών την αγάπη στον Χριστό και την πατρίδα.

Ειδικά στα χρόνια της ιταλικής κατοχής, είχε τον πόθο και την αγωνία να στηρίξει τον δωδεκανησιακό λαό. Κι όταν οι Ιταλοί κατακτητές είδαν ότι αυτός ο άνθρωπος στεκόταν εμπόδιο στα σχέδια τους, τον εξόρισαν.

«Αγαπούσε και πονούσε για κάθε μερίδα ανθρώπων. Ήταν πολύ ευαίσθητος και ευγενής άνθρωπος.

Πολύ αυστηρός στον εαυτό του, πολύ επιεικής στους ανθρώπους που

εξομολογούνταν σε αυτόν.

Έδινε θάρρος, μιλούσε ως αδελφός, ως πατέρας. Ο Γέροντας Αμφιλόχιος είναι ένα δώρο του Θεού.

Ο Θεός στέλνει πάντα ανθρώπους να μας ενισχύσουν τις δύσκολες ώρες.»

Όσοι τον γνώρισαν θυμούνται ακόμη την τρυφερότητα του απέναντι στη φύση, τα δέντρα, την αγάπη του για την γη.

Είχε ιδιαίτερο σύνδεσμο με τον π. Φιλόθεο Ζερβάκο και ο ένας μάλιστα, εξομολογείτο στον άλλον.

Ο Γέροντας τέλος, όπως είπε ο Σεβασμιώτατος, είχε λάβει μήνυμα από τον ουρανό για το πότε θα έφευγε από τη ζωή.

Λίγο πριν ολοκληρωθεί η συζήτηση, ερωτήθηκε σχετικά με την διακονία του στη Νέα Ζηλανδία.

Απαντώντας ο Σεβασμιώτατος κ. Αμφιλόχιος τόνισε πως θεώρησε ότι έπρεπε να κάνει υπακοή στην Μητέρα Εκκλησία όταν τον εξελεξε Μητροπολίτη σε αυτήν την επαρχία του Οικουμενικού θρόνου.

«Δεν έχει σημασία που είναι κανείς και προσφέρει την διακονία του. Είτε είναι εδώ, είτε είναι στη Νέα Ζηλανδία είναι το ίδιο πράγμα, όπου υπάρχει ιερό θυσιαστήριο και τελείται η Ορθόδοξη θεία Λειτουργία.»

Τέλος έκανε μνεία και στην περιοχή του Γάνου, τον τίτλο του οποίου φέρει πλέον ο Σεβασμιώτατος.

Μια περιοχή που ήταν κάποτε το Άγιο Όρος της Ανατολικής Θράκης, γεμάτο μοναστήρια, σήμερα πια ερείπια.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Την εκδήλωση μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ: